

golfers

MAGAZINE

Enerzijds, anderzijds

Er liggen negen holes, maar toch speel je er achttien verschillende. Eenvoudiger is het idee achter The Links Valley niet samen te vatten. Al behoeft en verdient de eerste reversible course van Europa, veel meer aandacht. Een bijzonder concept, bijzonder goed uitgewerkt.

'Maar van welke hole was dit dan de green toen we Noord speelden', horen we onszelf hardop vragen aan onze flightgenoten op de green van de par-4 zesde. Het antwoord ('De par-3 derde?' 'Nee toch? Ik dacht juist de vierde') maakte veel duidelijk: het project van de omkeerbare golfbaan is uitstekend geslaagd. Maar die conclusie hadden we om andere redenen sowieso al getrokken. Het beeld van een over de tekeningen gebogen architect liet ons maar niet los tijdens ons bezoek aan de door Frank Pont ontworpen baan. Er was ruimte voor negen holes op dit deel van Landgoed Ullerberg – hetzelfde landgoed waar de gelijknamige heidebaan ligt – maar tijdens de oriëntatiefase las Pont toevallig over het fenomeen van de *reversible course*, liet zijn fantasie de vrije loop, en kwam op de proppen met de omkeerbare golfbaan. Negen holes die je de ene dag met de klok mee speelt, en de andere dag tegen de klok in. En dan niet, zoals enkelen dachten toen ze er voor het eerst van hoorden, de ene dag van A naar B en een dag later van B naar A, nee, echt een volstrekt andere volgorde en vormgeving van de baan. Om een voorbeeld te noemen: de green van de fraaie par-3 zevende van Zuid – 132 meter, deels over een vijver, naar een aan de voorkant door drie bunkers bewaakte green – speelt vanaf Noord als de green van de 350 meter lange par-4 tweede. Ineens is de backdrop van de heuvels achter de green weg, liggen de bunkers niet voor, maar links van de green, en komt het water überhaupt niet in het spel.

We kunnen ons voorstellen hoe Pont bij het in elkaar puzzelen van de routing op een gegeven moment zelf vol ongeloof naar de tekening staarde en vol verbazing concludeerde dat het allemaal paste.

Spookgolven

Het idee van de omkeerbare golfbaan is van Tom Simpson, zo doceert Pont in een stuk op de website van The Links Valley. Naast een meer technische uitleg, springt één zin in dat stuk in het oog. 'De golfbaan moet even goed zijn, in welke richting hij ook gespeeld wordt.'

Om te weten of dat gelukt is zit er maar een ding op, en dat is twee keer een bezoek brengen aan de baan die geëxploiteerd wordt door dezelfde eigenaars als die van de Openbare Golfbaan Dronten, Mike Woltering en Rianet van der Ven. De ene dag speel je route Zuid (ook wel Goud genoemd), de andere dag route Noord (ook Paars). En soms, bij bedrijfsdagen en andere gelegenheden, speel je in de ochtend de ene kant op, ga je lekker lunchen, en speel je 's middags de andere kant op. Hoewel het helemaal geen straf is een tweede keer langs te 'moeten' gaan, zouden we iedereen willen adviseren de website van de baan in de gaten te houden voor deze 'dubbele dagen'. Als het arrangement voor de hele baan op de site staat is dat zeker het overwegen waard. Beter dan op zo'n dag ga je niet ervaren hoe bijzonder dit project is.

Je vergissen in welke holes je gaat spelen is er overigens niet bij. Niet alleen worden de kleuren van de vlaggen aangepast aan het parcours dat je speelt, de tees van de andere lus zijn afgezet met een robuuste ketting en ook de kleur van je scorekaart is aangepast aan je route. Onderweg staan er voldoende bordjes die aangeven welke kant je op moet voor de volgende tee (deze staan vooral vóór de greens) en maak vooral ook gebruik van de plattegrond van de baan die je meekrijgt en die vooralsnog dienst doen als baanboekje. Loop- en rijrichtingen zijn daarop goed aangegeven.

De lay-out van de baan, en het idee erachter, zorgde ervoor dat we meerdere keren *oef, wat een gevaarlijk teeshot, zo over die green*, dachten, om vervolgens (weer) te beseffen dat dat natuurlijk niet het geval was. Die andere green hoort net zo goed bij de richting die jij speelt. Er is geen tegemoetkomend verkeer. Of het moet een spookrijder zijn waarvoor het adagium van de radionieuwsdienst dan maar moet gelden: haal niet in en probeer de spookgolfer met lichtsignalen te waarschuwen. Een flauwigheidje, het is volstrekt helder welke holes je geacht wordt te spelen en met de hier en daar geplaatste mikpalen is ook volstrekt duidelijk wat je lijn zou moeten zijn.

Fotogeniek

Het terrein waar de baan is aangelegd was oorspronkelijk een zandafgraving en deed later dienst als stortplaats. Een deel van de holes ligt daardoor in de beschutting van een vallei, een ander deel vele meters hoger en vol in de wind.

Hole een van Noord begint pal naast het (tijdens ons bezoek in aanbouw zijnde) clubhuis en voert de spelers via een dal met links de heuvel en rechts een rij bomen en een grote zandverstuiving, naar een hoger gelegen green. Het kon weleens een van Nederlands' meest gefotografeerde holes gaan worden, zo indrukwekkend en on-Nederlands doet de start van deze lus aan. Speel je Zuid dan is het een indrukwekkende slothole. Opnieuw gaat het dan van hoog, naar laag, naar hoog, maar nu is de heuvel rechts, de dennen links en komt de zandverstuiving eigenlijk niet in het spel. Tenzij je per ongeluk op de zwarte tee beland bent. Vanaf daar is de par-5 negende maar liefst 588 meter lang. Geen aanrader voor de gemiddelde golfer die er met in totaal vijf verschillende kleuren tees verstandig aan doet wat naar voren te gaan.

De baan is niet bijzonder lang. Vanaf geel is Zuid 2758 meter lang (5516 meter voor achttien holes), Noord doet 2781 meter (5562 meter voor achttien holes) maar het kiezen van de juiste kleur is key. Vanaf de tee krijg je de bal vanaf willekeurig welke kleur meestal wel in het spel, maar voor je slag naar de vlag wil je een zo kort mogelijke club overhebben. De greens zijn, zo jong als ze zijn, nog niet erg snel, maar zitten vol in het gras en zijn vooral ook hard, met op tal van holes, vervaarlijke run-off area's. Als je bal op de green landt is het allerm minst zeker dat hij daar ook blijft als je hem niet op het goede plateau aanspeelt. En dan hebben we het nog niet eens gehad over het aanvallen van de vlag zelf. Met grote greens waarop vooralsnog maar liefst zeven pinposities zijn uitgezet (twee of drie minder lijkt ons praktischer, maar dat terzijde) heb je zo een monsterputt aan je broek. Maar is dat heel erg? Kijk om je heen, neem het uitzicht nog eens in je op en probeer een drieputt te vermijden op die van *sneaky* slopes voorziene greens. Ook als dat onverhoopt niet lukt zullen er maar weinig spelers zijn die niet zullen genieten van The Links Valley.

Praktisch

The Links Valley

Adres S. Jonkheer Doctor C.J. Sandbergweg 117, 3852 PT Ermelo

Reserveren (088) 352 30 00

Handicapvereiste 36 (week) 28 (weekend)

Website www.thelinksvalley.nl

Baan 9 holes, par-70 Geel 5562 meter, Rood 4945 meter (Noord)